

Mindnyájunk életében jöhetnek ilyen, vagy ehhez hasonló helyzetek. Döntés helyzetbe kerülünk, nem lehet kikerülni, nem lehet elodázni a döntést. Életünk krízis helyzetbe kerül. Választ várunk, de ki ad választ? Ostromoljuk az eget, de mintha néma lenne az Isten! Álmatlan éjszakák jönnek, könnyek és sírás. Itt az utolsó nap, nincs tovább és akkor „József végiggondolta magában”! Döntést hozott: „elbocsátja”. És akkor „Íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akét nevezni el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népet bűneiből.” József egy olyan üzenettel találkozott, mint Mária Jézus fogantatásakor. Ezt értelemmel felfogni lehetetlen, nem érti, nem fogja fel, de a hit ajándékát kapja miközben hallja az üzenetet, és ez a kegyelem. A mindenható emberszerető Isten hatalmas szava az angyalon keresztül. Kegyelembe fogadja, mint Máriát! János evangélista ezt az egyedi eseményt, amely a szem elől el van rejtve így fogalmazza meg: „Akiék pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekei legyenek!” József itt egy hatalommal felruházott ember! Milyen nagyhatalom, volt benne, szembeállt önmagával! Vállalta Máriát minden következményeivel együtt. Ez a hatalom adott erőt neki elvinni Máriát Betlehembe. Ne gondoljuk, hogy ez ment harc nélkül, de vállalta és megtisztelve érezte magát. Bár még nem lett nyilvánvaló az, amit az angyal mondott, de amikor a gyermek megszületett, akkor ott fénylett a csillag. Jöttek a pásztorok és mondták a hírt: Ismételték, amit az angyal

előre megmondott. Jöttek a keleti bölcsek és hódoltak a Király előtt. Csak gyermeket láttak a testi szemükkel, de a belső látásuk érzékelte a királyok Királyát!

Először akkor, ott Betlehem mezején, Isten az idők teljességében belépett az embervilág történetébe. Egyszerrel „emberré lett”. Levetette a mennyei dicsőségét és magára vette a bűn által megromlott, de Isten által formált emberi formát! Rangrejtetten, levetette minden dicsőségét, de mégsem megfosztott volt, hanem önként tette le, ami az övé! Ő Isten, teljesen egyenlő az Atyával és a Szentlélekkel. Küldetése volt a próféciák beteljesítésére! Az ember elfelejtette a Teremtőt, de eljött Jézus, hogy „fényképe” legyen az embernek az Atyáról! „Aki engem látott, látta az Atyát!” – mondta. Idegen szóval a karácsonyi üzenet: „Inkarnáció”. Az Ige testté tett! Ebben a karácsonyi üzenetben benne van az egész emberiség megváltása. Az Ige testté lett és sátrat vert fel közöttünk.

Gyurkó József ny. lelkész

2017. JANUÁRI VASÁRNAPOK IGEHÍRDETŐI BEOSZTÁSA

JANUÁR 1.	DR. KHALED A. LÁSZLÓ
JANUÁR 8.	DR. HECKER FRIGYES
JANUÁR 15.	BOLYKI LÁSZLÓ
JANUÁR 22.	DICSÓFI BALÁZS
JANUÁR 29.	SZTUPKAI KRISTÓF

VISSZATEKINTÉS

- Nov. 5-én szombaton Országos Hálaadót tartottak a 25 éves Szekszárdi Metodista Templomban. Gyurkó Donát körzeti próbaidős lelkész mellett több korábbi lelkész is jelen volt (Hecker Frigyes, Hajduné Erzsébet, Gyurkó József). Khaled László szup. hirdette az ígét a Hegyi beszédből: „Ti vagytok a föld sója! Ti vagytok a világ világossága!”
- A nov. 19-i MIX napon mintegy 70-en voltak Óbudán. Szalai András a lelkiségi típusokról (természetkedvelő, érzékelő, hagyományörző, aszkéta, aktivista, gondoskodó, rajongó, szemlélődő, intellektuális) tartott előadást. Gyülekezetünkben többen is részt vettek ezen a szombaton.
- Első alkalommal szerveztek találkozót nov. 19-én a laikus elöljáróknak. Főglerné Kovács Ilona vezető laikus elöljárónk képviselte gyülekezetünket. A Reménység Gyülekezetből Vályi Györgyi vett részt laikusként, a Mosonmagyaróvári Missziós Gyülekezetből Jakusch Tibor. A mintegy 12 résztvevő pozitívan értékelte a laikusok szolgálatát erősítő kezdeményezést, és egyhangúan folytatásban állapodott meg.

2016. DECEMBER

- December 4. Advent 2. vasárnapja, úrvacsora
- December 10. Adventi délután
- December 11. Advent 3. vasárnapja
- December 13. KIK a metodisták? – beszélgető sorozat 2. est (18.30-tól)
- December 18. Advent 4. vasárnapja
- December 25. Karácsonyi istentisztelet
- December 29-31. MIX téli tábor, Óbuda
- December 31. Szilveszteri alkalom (17 órától)

2017. évi előretétekintés:

- Január 8. Szövetségmegújító istentisztelet
- Február 19. Körzeti Konferencia és bibliavasárnap
- Február 23-25. Piliscsabai Elöljárói Konferencia
- Március 3. Világimanap
- Április 16. Húvétvasárnap

Felső sorban – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
2016. december

Megjelent 50 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens.
A gyülekezet címe: 1068 Budapest, Felsőerdősor 5. – A lelkész telefonszáma: 20-824-8379

Weboldal: www.pest.methodista.hu

Imaóra: vasárnap 9.00 óra – Istentisztelet: vasárnap 10 óra és 16 óra (Reménység Gyülekezet)

„Isten elsősorban nektek támasztotta fel és küldte el Szolgáját,
aki megáld titeket azzal, hogy mindenkit megtérít a maga gonoszságából.”
(ApCsel 3,26)

első sorban

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
2016. december

„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta,
hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” (Róma 8,32)

Karácsony – Mi is az?

Az évek múlásával – ahogy gyermekből fiatal, majd felnőtt lettem – úgy értékelődött át számomra az advent, a karácsony. Gyermekkoromban és fiatalabb lányként sokkal több volt bennem a várakozás, az ünnepek izgalma, az ajándékozás öröme; élveztem azt a nyüzsgést, ami ilyenkor az otthonunkban volt. Hozzá tartozott a karácsonyhoz az is, hogy vendégeket hívtunk és fogadtunk, elsősorban édesanyjának köszönhetően, aki fontos példaként állította elém, hogyan öleljük magunkhoz az egyedülálló, magányos embereket, különösen Jézus születésének ünnepén.

Negyvenéves elmúltam és megkopni látszik bennem a karácsonynak, a karácsonyvárasnak ez a ragyogása.

Életem során többször átéltem, hogy Isten az ilyen helyzetekkel is – amikor az ember üresnek és fénytelennek érzi magát, vagy megkérdőjelez dolgokat –, tud kezdeni valamit. Valami újat, valami mélyen szántóbbat, szebbet és maradandóbbat, mint hogy hogyan érzem magam és milyen a hangulatom. Mióta férjhez mentem, azóta foglalkoztat az a gondolat, hogy a karácsonynak nemcsak néhány decemberi napra kellene korlátozódnia. Nemcsak ezekben a napokban kellene szeretnünk, másokat megajándékoznunk, kedvesnek lennünk, örömtelnek, ragyogónak. Nemcsak a karácsony napjaiban kellene Istennek hálát adnunk Fiáért, akivel együtt nekünk ajándékozott mindent. Amióta erre felnyílt a szemem (és a szívem is követni tudja), egyre többször veszem észre az év többi napján is a „karácsonyt”, a szeretet ünnepét. A házasságomban. A munkahelyemen, ahol sokféle emberrel találkozom. A családomban, szüleim és testvéreim között. Szabadidőmben. Ajándéka mindennek az emberekkel való találkozás. Istennek rengeteg üzenete jut el hozzánk embereken keresztül és mi magunk is közvetítői vagyunk ilyen üzeneteknek mások felé.

Isten Ajándéka, ha már a miénk, akkor csak arra vár, hogy megsokszorozódjon, másokban fényt gyűjtson, ez a fény lángra kapjon és terjedjen, áradjon Isten fénye ebben a világban. Bennem a karácsony egy ilyen képként és folyamatként él. Persze, a karácsonynak van egy hangulata, szépsége, illatok, öröm, fokozott várakozás, talán valamiféle nyitottság is megjelenik bennünk ilyenkor, amikor fogadóképesebbek vagyunk mások szükségére – és ezek olyan dolgok, amiket jó érezni, átélni, betölteni. Mégis: szükség van valamire, ami mindezeket túlmutat, ami végigkíséri az egész évet, átjárja az életünket, amit tovább adhatunk.

A másik gondolat, ami bennem van és utat keres, hogy egyre inkább valóság legyen, az: hogy ne szégyelljem Jézus nevét. Karácsonykor sem, amikor angyalka, Jézuska hozza az ajándékot, amikor kimerül az ünneplés a külsőségekben, a finom ételekben, a csillogó csomagolásban. Amikor Jézus születésének története csak egy szép történet. Amikor ahelyett, hogy lassítanánk és csendesednénk kicsit, még nagyobb fordulatszámra kapcsolunk, még több tennivalóval töltjük meg napjainkat, mert arra gondolunk: így fogunk szép karácsonyt varázsolni. A karácsony üzenetét nem kell újrainni. Csak újra és újra emlékeztetnünk kell magunkat Isten Ajándékára, Jézusra. Legyen ez a legszebb ajándék a fenyőfa alatt! Így lesz teljes az ünnepünk és így válhat valóra, hogy egész évben tartson a „szerepet ünnepe”.

Főglerné Kovács Ilona, gyülekezeti laikus elöljáró

☞ A SZERETET MINDENEFELETT ☞

Wesley breviárium – Napi áhítatos könyv az év minden napjára!

Egy kiadvány ami a 2017-es év átimádkozásában, a napi elcsendesedésben, Istenhez fordulásban és elmélkedésben vezethet mindenkit. Megvásárolható dec. 6-tól a metodista gyülekezetekben 1500 Ft-ért!

Befogadóház: találkozások, kapcsolatok háza

Különösen most az adventi időben, a karácsony előtti időszakban szereteteinkre gondolunk és tapasztaljuk, érezzük: emberi kapcsolatainkban mennyire fontos, hogy időt szánjunk egymásra. Megállunk a nagy rohanásban, odafigyelünk a másokra, hogy képesek legyünk ne csak az agyunkkal, hanem a szívünkkel befogadni. Szeretet – de sokszor halljuk ez a szót ebben az időszakban. Elcsépeltnek tűnik és épp ezen a téren történik a legtöbb visszaélés.

Most januárban lesz 11 éve, hogy misszió a Befogadó Ház működik. Volt, aki csodálkozva, értetlenül állt meg, nevünket hallva. Először a hajléktalan szállók jutnak az ember eszébe... Hogy jutottunk erre a névre? Az egyik hozzánk járó huszonéves mondta nekem nevetve: "Ez a HÁZ mindenkit befogad. Legyen az csöves, drogos, cigány, vagy német... Ide bárki jöhet, itt szeretettel látják." Jomagam is mosolyogtam ezen a kiszóláson, de azóta is mélyen foglalkoztat mindez.

Hisz mit jelent a BEFOGADÁS? Mi hogy éljük ezt meg itt a HÁZ-ban? Valóban a sok év során annyi arccal, annyi többféle világgal találkoztunk. Volt, akire hamar nyitottak voltunk és akadtak olyanok, akik jellemvonásai inkább taszítottak, mint vonzottak... Mit kezdünk a MÁSSÁG befogadásával, elfogadásával? Az ilyen belső ütközőpontnál munkatársként nyíltan beszélünk egymás között arról, hogy mit vált ki bennünk egy-egy emberi reakció, mit hoz fel gyermekkorunkból, saját sérüléseinkből. Beszélgetünk minderről, nem címkézünk, nem ítélünk, hallgatjuk a másikat. És aztán imádkozunk. Amit a 11 évi munka megtapasztalása során vallok: Itt az IMÁ-ban dől el minden. Hisz itt találkozunk azzal a Jézus Krisztussal, aki magához ölelte, befogadta ezt a sokszínű világot és önmagát adta megoldásul a taszító bűnre válaszként. Az IMÁ-ban találkozunk azzal a szeretettel, amely mindeneket legyőz: Jézus Krisztus szeretetével.

Ez a HÁZ, a missziónk ezért jött létre. Hogy a megélt befogadással, elfogadással arra a szeretetre mutassunk, aki nélkül mindannyian csak éhezünk és szomjazunk. Nem rólunk, nem emberi határainkról szól ez a munka – szeretnénk ezen túlmutatni. Arra mutatni, aki a mi elakadásunknál, befogadás, elfogadás hiányunknál oda lép hozzánk és megmutatja az Ő látását. Elsősorban magunkról, hogy aztán képesek legyünk a másikat ugyanazzal a szeretettel, ész, szív tágasságával szeretni, mint ahogy bennünket szeret Krisztus.

Nem könnyű mindez, állandó munkát igényel, folyamatos tanulást, őszinteséget. Konfrontációt kiengesztelődést, megbékélést Istennel, önmagunkkal. De megéri! Tanuljuk a szeretet útját attól, aki a teljes szeretet!

Befogadó Ház a kapcsolatok, találkozások Háza. Találkozom másokkal – más, világgal, magammal – önmagam világával, de legfőképpen Jézus Krisztussal – az Ő világával.

Kívánunk mindenkinek ebben az adventi időben szívtől-szívig ható találkozásokat. Hogy átélhessük a szeretet megtapasztalását: "Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek." (János 15,13-14)

Hecker Christiane

KIK a metodisták?

5 részes beszélgetősorozatot kezdtünk el a fenti címmel, összesen 5 fővel november utolsó napján. Az volt a célunk, hogy kötetlen formában beszéljünk a metodizmusról, egyházunkról, gyülekezetünkéről. A sorozatnak egyháztörténeti, teológiai és egyházrendi részei is lesznek, első alkalommal a személyes methodista élményeket, tapasztalatokat gyűjtöttük össze. A csoportba még be lehet kapcsolódni. Havi egy alkalmat szeretnénk tartani, egészen Húsvétig. 2017. áprilisban pedig lehetőséget szeretnénk adni a gyülekezetünkhöz való csatlakozásra (hitvallásra, bizonyoságtételre). Várunk minden érdeklődőt!

Egy kis bepillantást nyújtva szeretnénk itt megosztani azokat az értékeket, amelyeket kis csoportunk lát a metodista gyülekezetekben:

- szeretetteljesek
- nyitottak
- biblikusak
- szívélyesek
- jól sütnek
- világméretűek
- befogadóak
- hitelesek
- szeretetközösség
- progresszív bibliatanulmányozást gyakorolnak

Kis csapatunkban arról is beszélgettünk, álmodtunk miben látnánk esetleg fejlődési lehetőséget a Felsőerdősi Gyülekezetben:

- létszámban növekedni
- Szentlélek világosságában maradni
- a Lélek vezetése a bibliaértelmezésben
- a zene jól működik az istentiszteletben, akár még több tere lehetne a dicsőítésnek
- nagyobb hétközi összetartást megvalósítani
- hét közben dicsőítő alkalmat szervezni, vagy bibliaolvasó csoportot alakítani
- csütörtöki bibliaóra erősítése
- kirándulások, havonta egyszer
- közös alkalmakat tartani a Kiscelli Gyülekezettel, esetleg negyedévenként közös istentisztelet

A csoport vezetői: Lakatos Lilla és Khaled A. László

„Legyetek készen!”

(Máté 24,36-44)

Advent elején járunk. Számunkra, számomra a karácsony előtti időszak nem csupán az ünnepi készülődést jelenti, hanem van bennem, különösen mostanában egy olyan izgalom is, milyen lesz, amikor szemtől szembe láthatom Őt?

A fenti igeszakaszban az első fontos kijelentése Jézusnak, hogy „azt a napot, és azt az órát senki sem tudja”. Ergo, ne essünk abba a hibába, hogy elkezdjük számolgatni, méricskélteni az időt, figyelni a bennünket körülvevő eseményeket, nem mintha azok nem lennének fontosak, de Jézus valami egészen másra szeretné a figyelmünket irányítani most, ahogyan tette annak idején is.

„Legyetek készen!” Mit is jelent ez, késznek lenni? Kicsit ezt a kérdéskört szeretném most körbejárni, hiszen ha valaki várakozik, azt úgy teszi, hogy már készen van, nem kell semmit sem csinálnia, nem kell kapkodnia, nem kell az érkezőt várakoztatnia. Pál siet a segítségünkre a Római levél 13-ik fejezetének 11-13-ik verseiben. Itt azt találjuk, hogy „ideje már az álomból felserkenetek.” Felébredni nem más, mint a való világot észlelni, és nem egy „álomvilágban” élni, és ahhoz mérten cselekedni.

Aki készen van, az felöltözik, és nem ruhátlanul várakozik. Ahhoz viszont, hogy fel tudjunk öltözni, a rajtunk lévő holmikot le kell vetnünk. Pál szerint ezek nem mások, mint a „sötétség cselekedetei”. Nem szeretném részletezni, melyek is ezek, ki-ki végignézhet az életén, és eldöntheti, neki mit kell levetnie magáról. Az apostol ugyan megemlíti ezek közül néhányat, jelesül, dorbézolás, bujaság, részegség, kicsapongás, viszálykodás, irigység. Nyilván vannak más sötét dolgok is melyeket nekünk kell megtalálnunk magunkban, és levetnünk azokat.

A levetkezés után jöhet a felöltözés, amire vonatkozóan szintén ad nekünk Pál néhány jó tanácsot, mit, illetve kit is kellene magunkra öltönnünk. Nem mást, mint Krisztus Jézust, az Urat. Egészen pontosan, azokat a jellemvonásokat, melyeket Tőle tanulhatunk. Aki levetkőzik, és aztán felöltözik, az készen van! Aki készen van, az gondoskodni tud mind magáról, mind a rábízottakról. Aki készen van, az „kéznél” van mind Isten, mind a felebarát számára, hogy bárkinek szüksége lenne rá, akkor készen álljon, rendelkezésre álljon. „Kit küldjek el, ki megy el nélküNK?” hangzik az isteni kérdés, és milyen jó, ha „kéznél” vagyunk, készen vagyunk, és rögtön felelni tudjuk rá: „itt vagyok, küldj el engem!”

A készenlét mögött hatalmas munka, erőfeszítés, nem egyszer lemondás, magunk háttérbe szorítása áll. Erre adatik az élet, hogy igyekezzünk késznek lenni, készen lenni! Ebből a perspektívából nézve annyira eltöprel az a kérdés, hogy „mikor” és „mi lesz a jele” mindannak, amiről Jézus beszél. Nem ez a fontos, hogy tudjuk az időket és alkalmakat, hanem az, hogy készen legyünk! Egy jó háziasszony sem azon görcsöl, hogy mi hogyan lesz, hanem

azon igyekszik, hogy az ünnepi asztalon minden szépen ott legyen, minden készen legyen, mind a lakás, mind az étel, mind az ajándékok ott sorakozzanak a fa alatt.

Ugyanígy a jó és gondos apa is azon fáradozik, hogy a teherből ő is részt vállaljon, gondoskodik arról, hogy ami szükséges, az ott legyen az ünnepen, készen legyen minden, és béke uralja a házat! Összességében „legyetek készen!” Ez az üzenet számomra most új tartalommal, jelentéssel telt meg, kívánom, hogy valamennyiünk számára így legyen!

Szabóné Papp Klára lelkész, Reménység Gyülekezet

Karácsonyi üzenet mindenkinek!

„És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyellemmel és igazsággal. (János 1,12-14)

A Teremtő Isten, Életet ajándékozott ennek a halál uralma alatt szenvedő embervilágnak! Krisztus születésének képes beszámolóját Máté és Lukács írja le. Márk, aki elsőnek írja le az eseményeit, János, aki utoljára írja le az evangéliumot miután már a Jelenések könyvét lediktálta. Lukács, aki alaposan utána járt egyedül számol be a születés előzményéről a fogantatásról. Csak keveset tudunk a kilenc hónap csodálatos napjairól. Mária és Erzsébet találkozásáról és József különös körülmények közötti döntéséről. „Ne félj magadhoz venni Máriát!”

Különös fénykép: „József igaz ember volt.” Valaki merészen egyszer arra gondolt, József ilyen helyzetben egy „imalevelet” írt az Istennek. Ez persze csak egy feltételezés. Ő nem farizeus volt, nem tartozott egyik párthoz sem, de „Dávid fia volt” ami még jobban alá húzza, hogy Isten előtt is ismert ember volt. Ezt az ismertetőt az angyal mondja: „József Dávid fia...”!

Ez volt József levelében Isten felé: Uram, az életem súlyos válságban van, mert a jegyesem beszennyezte a testét! Te tudod, én törvénytisztelő vagyok és igyekszem azt betartani. Te tudod, hogy amit Mária tett házasságtörés. Uram látod és tudod, szeretem Máriát, de nem tudom, mit tegyek? A törvényünk szerint „elbocsátólevelet” lehet adni neki, de ennek következménye a halálbüntetés. Uram, ezt nem akarom! De mit tegyek? Tudod, mióta ezt tudom, sok álmatlan éjszakám van! Beszéltem Máriával és kérdeztem, de ő olyan dolgokat mondott, amit én nem tudok elbinni. Uram, ha te nem jössz segítségemre, akkor én teszem azt, amit az eszem diktál és a törvénynek engedelmességek. De te ismered szívemet, hogy nem akarom Mária halálát. Itt vagyok a két tűz között az eszem és szívem, a törvény és az érzéseim malomkövei között őröldöm.

